

STANOVISKO ŠKOLITELKY K DISERTAČNÍ PRÁCI

doktorand: MgA. Filip Hauser

téma práce: AUTONOMIE UMĚNÍ MIMO INSTITUCE UMĚNÍ

školitelka: doc. MgA. Barbora Klímová, ArtD.

Filip Hauser je autorem řady výrazných sochařských děl v exteriéru, pro která je důležitá mimo jiné i užitná rovina. Jako službu veřejnosti lze vnímat i jeho dizertační projekt. Úlohu umělce, tvůrce v tom tradičním slova smyslu autor v posledních letech nahradil organizační a osvětovou činností, především v rámci uskupení *Je to i tvoje město*. Jako praktický výstup dizertační práce vedle dokumentace této iniciativy předkládá i aktualizaci dokumentu *Politika architektury a stavební kultury ČR*. Díky Hauserově iniciativě se za jím navržené úpravy dokumentu postavila řada odborníků a institucí. Doktorand jej adresoval Ministerstvu pro místní rozvoj ČR.

V teoretické části práce rozebírá různorodé příklady realizací soch v městském prostředí. Na základě zvolených hodnotících kritérií posuzuje míru jejich umělecké autonomie.

Na doktorandově práci si cením především důslednosti a preciznosti s nimiž přistupuje jak k teoretickým, tak i k praktickým úkolům. Sympatický je mi také ponor do problematik mimo velká centra, soustředění se na rodné město. S důsledností ve sběru dat souvisí problematičtější vymezení se vůči důležitým a méně významným informacím, se kterým doktorand od začátku práce zápasí. Domnívám se, že ve výsledku obstál dobře, i když je práce obsáhlá, nepostrádá strukturu a zacílení. Popisnost a určitá didaktičnost textu možná odpovídá původnímu záměru vytvořit manuál, který by laické veřejnosti a především pak zainteresovaným úředníkům vysvětlil proč, jak ideálně postupovat při zadávání a realizaci uměleckých děl ve veřejném prostoru. Z tohoto záměru nakonec sešlo hlavně proto, že podobná příručka byla nedávno vydaná. Důležitý přesah do mimouměleckých oblastí je zřejmý v praktické části práce. Textová, teoretická část nakonec zůstává v hájemství školy a obávám se, že v jistém ohledu přesvědčuje přesvědčené. Mohla by také podpořit stereotypní vnímání problematiky. A to především z toho důvodu, že vedle sebe staví, porovnává nesouměřitelné ukázky. Kritizuje bizarní příklady prosazení a realizací soch v malých městech (sochy Plukovníka Švece v Jindřichově Hradci, nebo Přemysla Otakara II. v Českých Budějovicích) vedle popisů profesionálně koncipovaných přehlídek jako je Brno art open, nebo vedle iniciativy Veřejný podstavec. Doktorandem stanovená kritéria „pořádek, transparentnost, diverzita, konsenzus, veřejnost, medializace, odbornost“ sice dobře slouží ke kritice jednoznačně negativních ukázek realizací soch ve veřejném prostoru. K novému pohledu na příklady, kterých si odborná veřejnost cení ale

nedochází. Text nás spíše utvrzuje ve správnosti našeho, tedy uměleckého úhlu pohledu. Nekriticky se mně v práci zdá nahlíženo například také na dosažení ideálu tzv. „procenta na umění“.

I přes výhrady, považuji celek disertační práce za dostatečně komplexní, aby mohl být předložen kritickému posouzení – disertační práci *Autonomie umění mimo instituce umění* doporučuji k obhajobě.

V Brně 25.10. 2021

Barbora Klímová